

[Børge Møller.]

hov for at forbyde sine medlemmer at tage arbejde hos LVK og derved forsøge at kvæle organisationen.

Landbrugsministeriet kræver, at LVKs medlemmer skal besøges et vist antal gange om året, for at man kan godkende LVKs arbejde. Dette kan ikke ske uden et tilstrækkeligt antal dyrlæger. Jeg finder således, at det er et groft udslag af fagforeningsdiktatur, vi her præsenteres for.

Anden næstformand (Erlendsson):

Der bør være et supplerende spørgsmål i spørgerens andet indlæg.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg takker anden næstformand for bemærkningen, for heller ikke jeg fandt spørgsmålet, og jeg havde den opfattelse, at en væsentlig del af indlægget var møntet ikke på mig, men på organisationer og mennesker uden for denne sal.

Det er rigtigt, når spørgeren siger, at jeg ikke har givet ham løsningen på hans konkrete problem. Gjorde jeg det, så brød jeg dansk lovgivning. Dansk lovgivning har skabt regler om, hvordan man behandler vægringssager, og disse regler følges i dette øjeblik. De implicerer aldrig ministeren, de må ikke implicere ministeren. Derfor er jeg ikke i stand til at løse det konkrete problem eller tage stilling til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til indenrigsministeren:

»Vil ministeren fremsætte ændringsforslag til loven om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcelhusejere, således at betingelsen for at kunne gøre brug af denne låneordning alene afhænger af den skattepligtige indkomst?«

(Spm. nr. 172).

Skriftlig begrundelse.

Låneordningen er så rimelig i sin udformning, at pensionister, når de benytter den, kun vil få brug for en brøkdel af den kommende værdistigning for ejendommen til sikkerhed for lånet.

Det bør derfor sikres, at en bred kreds af pensionister kan få adgang til låneordninger.

Den gældende lov giver kommunerne pligt til at etablere låneordninger for alle ejere af parcelhuse, der er fyldt 65 år, men kommunerne kan i de enkelte tilfælde skønne over, om en ejer bør have ret til lånet.

I skønnet indgår ofte andre økonomiske overvejelser end indkomst; således vil en formue, der f. eks. er bundet i fast ejendom og derfor ikke giver reel indkomst, kunne tages i betragtning. Dette forekommer ikke rimeligt. Når alene indkomsten skal lægges til grund for retten til at opnå adgang til indefrysning af ejendomsskatter, synes de oplysninger om virkningen af stigende grundskatter til amtskommunen, som indenrigsministeren har givet kommunaludvalget, at pege på, at alle med en skattepligtig indkomst på under 60.000 kr. skal have adgang til låneordningen.

Anden næstformand (Erlendsson):

Økonomiministeren vil besvare spørgsmålet på indenrigsministerens vegne.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Da indenrigsministeren er optaget af andet offentligt arbejde i øjeblikket, har han bedt mig om at svare på spørgsmålet, og det gør jeg meget gerne.

Jeg ved, at indenrigsministeren meget vel ser, at der ligger et problem i det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard har rejst. Når hr. Bernhard Baunsgaard drager den konklusion af sit spørgsmål, at kriteriet for at kunne få lån alene bør være indkomstens størrelse, må jeg sige, at det mener indenrigsministeren er et for snævert kriterium for afgørelsen. Sådan som loven er udformet, er det kommunerne, der træffer afgørelsen, og de skal tage hensyn til den pågældende skatteborgers økonomiske forhold i øvrigt. Man kan altid diskutere, om den praksis, der efterhånden er ved at danne sig, er tilfredsstillende, men på forhånd kan det ikke være urimeligt, at også formueomstændighederne indgår i bedømmelsen af, om der skal være adgang til at få et sådant lån.

Jeg kan imidlertid meddele, at det er indenrigsministerens mening i forbindelse med en eventuel revision af loven at tage dette spørgsmål med i sine overvejelser.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal prøve at tale ekstra højt, sådan at man kan høre det over dem, der står og taler her neden for talerstolen.